Գէորգեան Աղէքսանդրապօլու Թ. 963, որով շնորհքին նմա իրաւունք կրելոյ զկամիլաւկոյ։

— Հաստատութեան Հոգաբարձութեան դպրոցին Հայոց Սիմֆերոպոլ քաղաքի, Թ. 1006։

— Օրհնութեան Թ. 1009 յանուն Յովհաննու Բունեաթեան։

— Օրհնութեան Թ. 1010 յանուն Գասպար աղայի Կարապետօղլեան։

— Յանուն Ամեն. Ս. Պատրիարքի Կ. Պօլսոյ Տ. Մատթէոս Արքեպիսկոպոսի Թ. 1054 որով վաւերական համարի երկրորդ պսակ Յակովբ աղայի Մուրադեան ընդ Հռիփսիմէի և ժառանգք օրինաւոր, իսկ առաջին պսակն լուծեալ։

— Յանուն Տ. Յակովբ քահանայի Տ. Գրիգորեան Երևանցւոյ Թ. 1094, որով շնորհքին նմա իրաւունք կրելոյ զօսկեզօծ խաչ լանջական։

— Հաստատութեան Հոգաբարձութեան ս. Թէոդորոս Եկեղեցւոյ Նոր Նախիջևանի Թ. 1098։

— Հաստատութեան Հոգաբարձութեան դպրոցին Հայոց Խարասուբազարի Թ. 1899։

— Յանուն Տ. Միքայէլ վարդապետի միաբանի ս. Երուսաղեմի Թ. 1115, որով շնորհքին նմա իրաւունք կրելոյ զխաչ վարդապետական ականակուռ։

— Հաստատութեան Հոգաբարձութեան օրիորդական դպրոցին ս. Լուսաւորիչ Եկեղեցւոյ Նոր Նախիջևանի, 1138։

— Հաստատութեան Հոգաբարձութեան օրիորդական դպրոցին ս. Գէորգ Եկեղեցւոյ Թելաւ քաղաքի. 1139։

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ.

ԿՐՕՆԱԿԱՆ—ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

1. Մեղքի բնութիւնը . . . . . . Կ. Վ. 343
2. Հաբէշների եկեղեցին 348
3. Կրկին բնութեան խնդիրը . . . . Ն. Վ. 353
4. ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ՔՐՈՆԻԿՈՆ 364

ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ—ՊԱՏՄԱԿԱՆ

5. Սգոյ օրեր . . . . . Յ. Յովհաննիսեան 369
6. Պարթևները Պարսկաստանում . Ն. Ք. 370
7. Եւրոպական նոր հրատարակութիւններ Կ. Վ. 375

ՄԱՆԿԱՎԱՐԺԱԿԱՆ—ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

8. Դպրոցական բժշկի կարիքն ու նրա պարտքերը . . . . Ն. Ք 376
9. ՄԱՆՐԱԼՈՒՐՔ 379

ԱԶԳԱՅԻՆ

10. ԵԿԵՂԵՑԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆԵԱՑ 380
Մայր Աթոռ. . . . .
ՏԱՃԿԱՀԱՅՔ . . . .

ՊԱՇՏՕՆԱԿԱՆՔ
ԲՈՂՈՔԱԳՐՈՒԹԻՒՆ.
ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ.
Երջանիկ դատակնքաց Գորիա եւ Շմոնի Վկայից.
ՄԱՏԵՆԱԽՕՍՈՒԹԻՒՆ.
ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ։

ՅԱՒԵԼՈՒԱԾ ԱՐԱՐԱՏԻ 1896 Թ. ՕԳՈՍՏՈՍ.

ՅԻՇԱՏԱԿ ԴԱՏԱԿՆՔԱՑ
ԳՈՐԻԱ ԵՒ ՇՄՈՆԻ ՎԿԱՅԻՑ
ՈՐ ՎԿԱՅԵՑԻՆ ՅՈՒՌՀԱ.

Յամի վեցհարիւրերորդի հնգետասաներորդի թագաւորութեան Աղեքսանդրի[1] Մակեդոնացւոյ, որ է ամ ութերորդ[2] թագաւորութեանն Դեոկղետիանոսի, որ թագաւորեաց զինն և տասն ամ. ի հիւպատութեան յամին ութ և տասներորդի,[3] Մաքսիմիանոսի [Ա455a] վեցերորդի. և ի քաղաքապետութեան Նարա և Արգարու որդւոյ Ջորայ,[4] յաւուր կոնա եպիսկոպոսի Ուռհայի, արար Դեոկղետիանոս[5] հալածումն քրիստոնէից[6] յամենայն տեղիս իշխանութեան իւրոյ. այնպէս զի քահանայք սուրբք չարաչար հարկաւք տանջեալ լինէին և գըտեալք սուրբ ուխտին յանարգանս խայտառականաց տուեալ լինէին. և ոչ էր խաղաղութիւն այնմ որ ելանէր և որ մտանէր յերեսաց սրտմտութեան նեղչին, որ նեղէր զնոսա զոհել։

Հրաման թագաւորութեանն սաէպ սա[Բ396a]էպ թագաւորեալ էր ի վերայ բազմաց, և ահ և երկիւղ[7] լուծեալ ի վերայ նոցա. և առաւել ընդ այս երկնչէին, թէ զուցէ վասն մարմնոյ ուրասցի ոք ի հաւատոց ի կենաց իւրոց որ ի Քրիստոս։ Քանզի զայս փոյթ յանձին ունէին հալածիչքն, զի ի Քրիստոսէ արքայէ ուրասցին, և ջեւս կուռս նզովեալս խոստովանեսցին, և ամենայն ոք[8] որ զընիցէ կամ զնոյ տացէ՝ խունկս[9] նմա արկանիցեն։

1 Ա ,,Աղեկսանդի'' 2 Բ ,,ութերրորդ'' 3 Բ ,,ութ եւ ի տասներորդի'' 4 Ա ,,զորրա'' Բ ,,զոսրա'' 5 Բ ,,Դեոկղետիանոս'' 6 Բ ,,քրիստոնեեից'' այս ուղղագրութեամբ յաճախ։

7 Բ ,,երկեիւղ'' 8 Ա ,,խոստովանեսցին եւ ամենայն որ ոք'' Բ ,,խոստովանեսցին ամենայն ոք եւ ամենայն որ ոք'' 9 Բ ,,խունկ'' 10 Բ ,,ի գեղջէ գգնաղա''